

THE HENGSTENBERG COLLECTION
IN THE LIBRARY OF THE
Baptist Union Theological Seminary
Purchased from the estate of the late
Kraff, K. W. Hengstenberg, D. D., of Berlin,
and deposited in the Library by an association
of graduates.

Library No. _____ Shelf No. _____
CHICAGO, Nov. 19, 1875.

Class *Div.* Book _____
University of Chicago Library
GIVEN BY _____
Indicates the main topic; this book also treats of
Subject No. On page Subject No. On Page

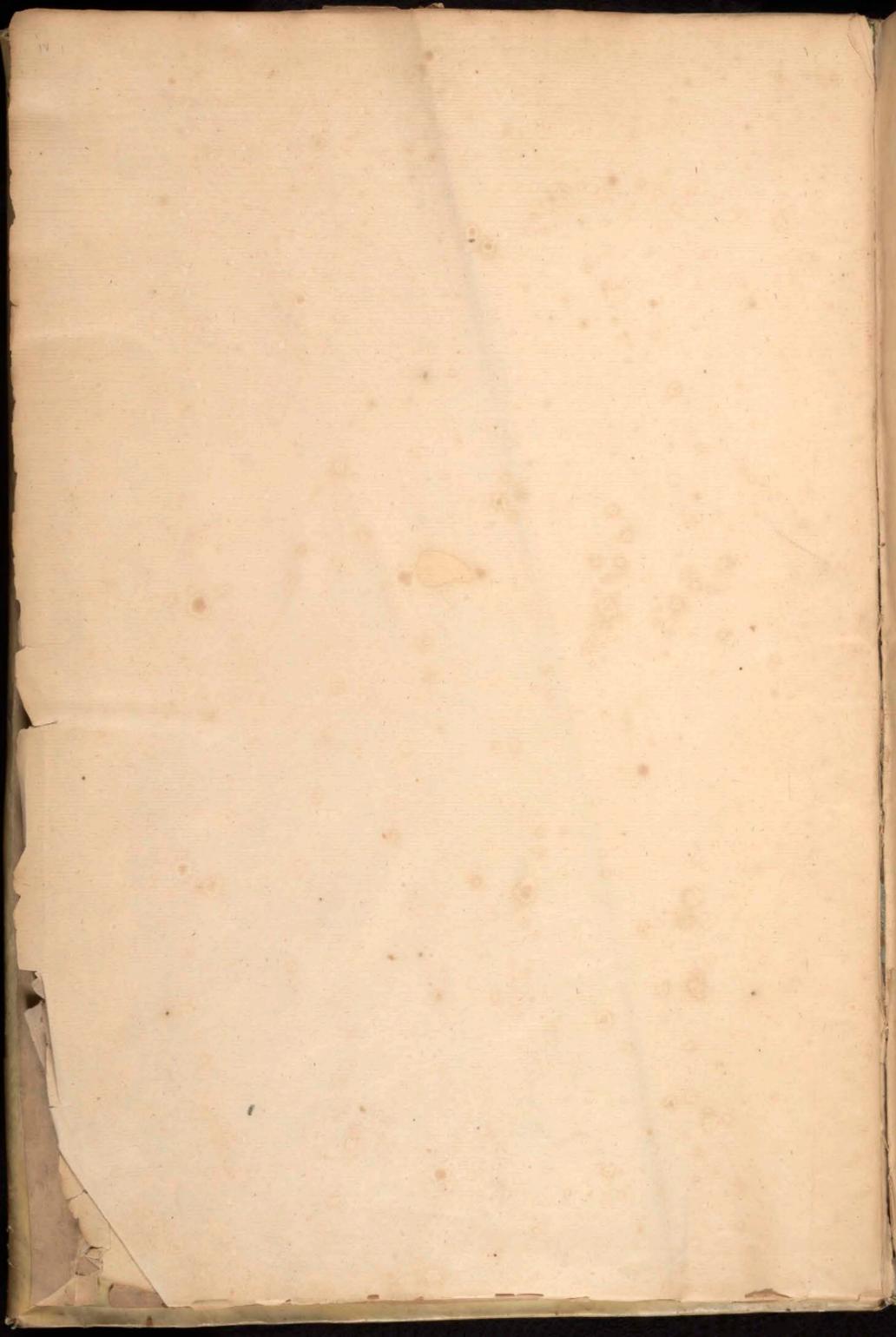
55

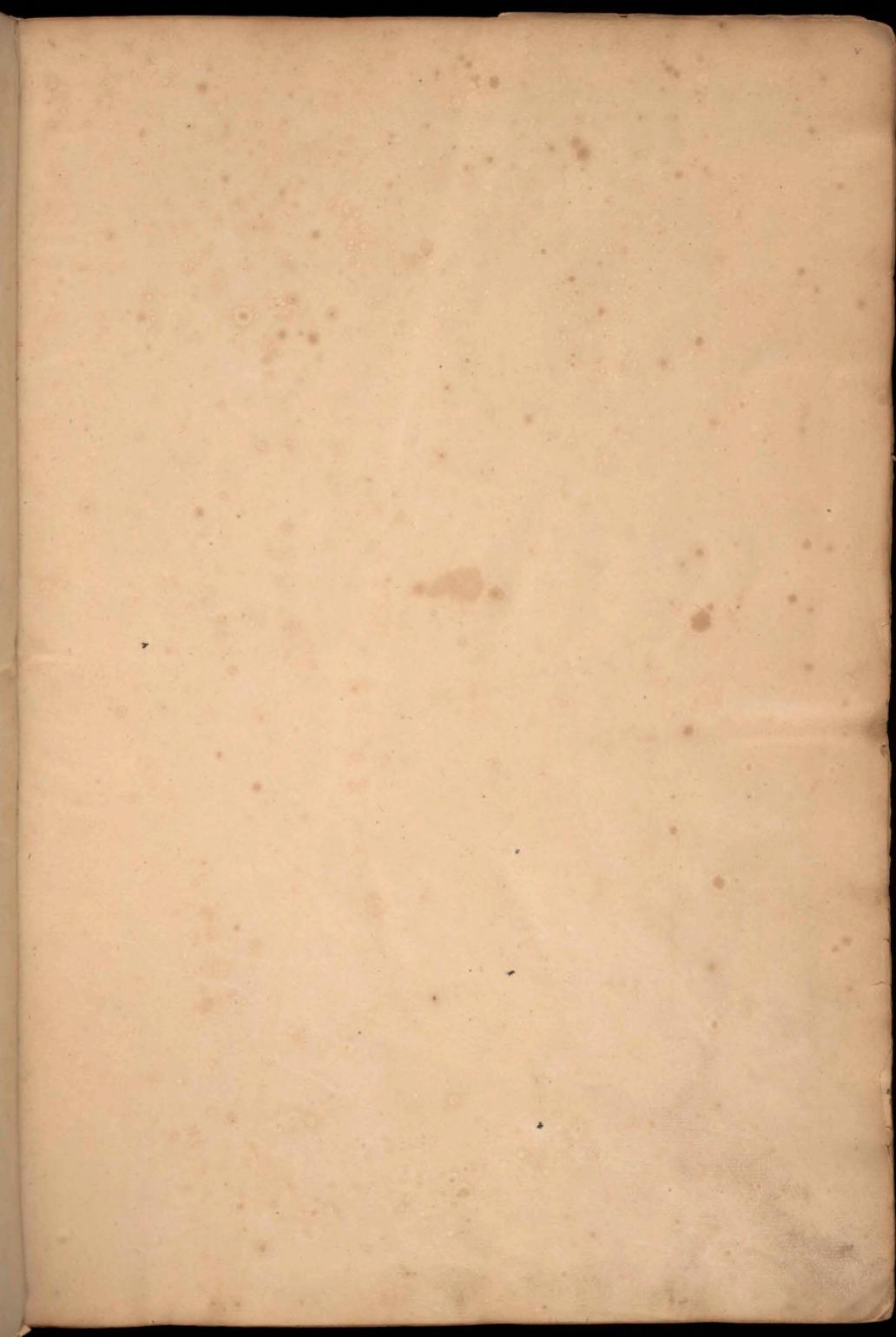
Q 8 83

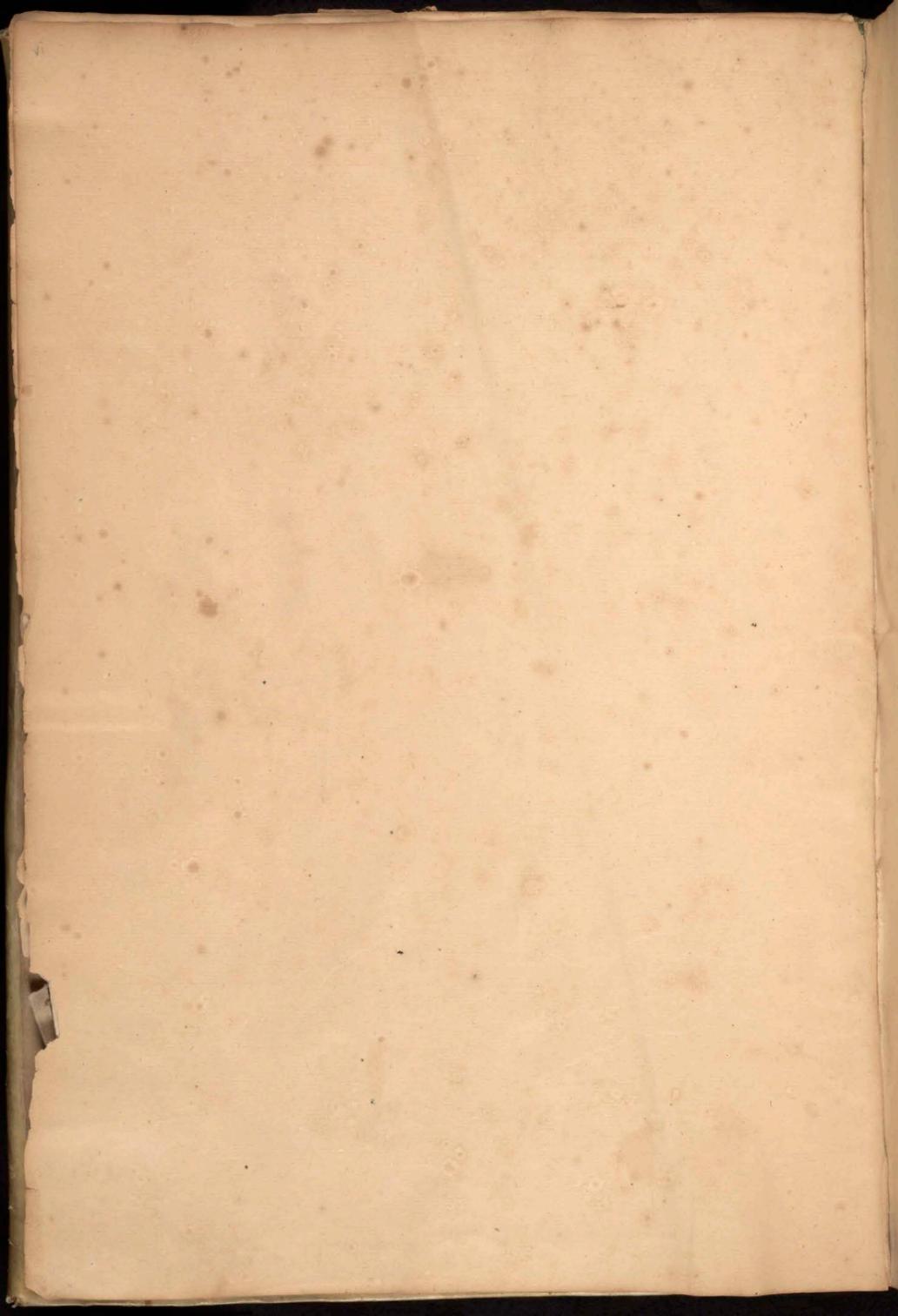
MS f 53

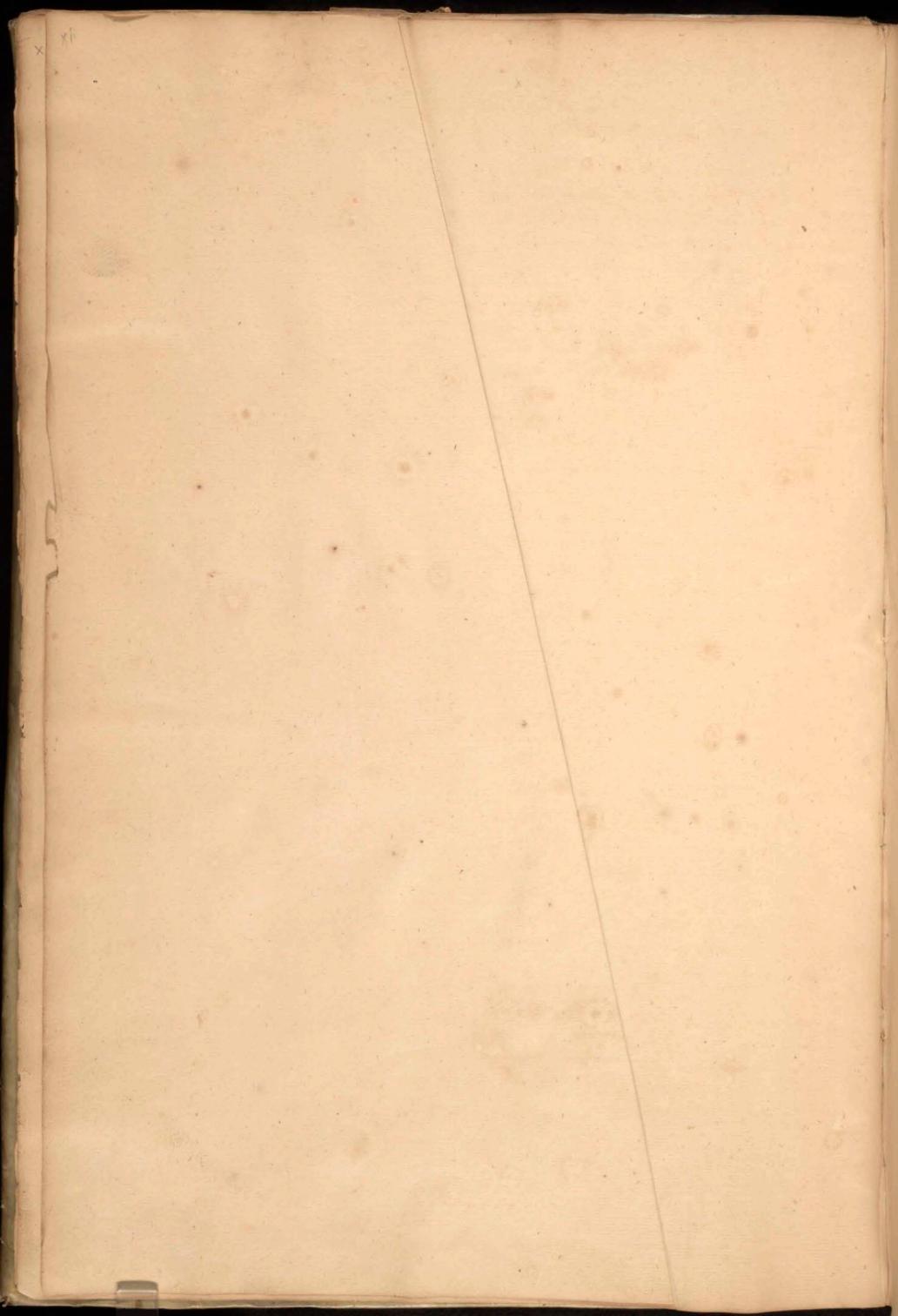
55.

MS f-55

YORZIOZ YBIZIOZ

55

[Faint, mostly illegible handwritten text in a single column, likely a list or index of entries.]

ΧΟΡΙΚΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

Επιτάφιος
Επί Προκοπίου Ὀφισίου Ταξιῶ

116. α' τ
Χίται

Ὁ λόγος ἔρχεται αὐτὸν ἐκ ἀρχῆς τῆς αὐτῆς
ἐλθὼν ἐποθέτω. τὴν δὲ τὴν δόξαν τῶ
τιδνωτῶ ἐξῆς παιδιότη * ταύτην αὐ-
τῶ κατὰ δύναμιν ἀποδείξω ἀποδείξω.

Χίται
μηδίων

Ἰδὼ αὖτ' ἀλλοτὴν τι δόξω παρ' αὐτῶν, ἢ ψυχλοχόος αὐ-
τῶ ἐκεῖσε πᾶλλον δεικνύω, ἢ τὰ ἄλλα περὶ
αὐτῶν πικρῶς. παραπλήθειαν γὰρ ὄψεαι εἴ ἢ ἄλλο
δὲ τῶ κείνῃ τοῖσιν τῶ ἥτερον ἀλλοτῶς Χίταις ἢ
ἴσχυον. πλὴν ὅσον πικρῶτερον ἔγωγε τῶ
πίστεω πικρῶσαι, τοῦτον μᾶλλον ἔφρασε βίω-
σάσθαι, ἢ αὐτῶν εἰς λίαν ἀχθόμενον πέσειν, ὅς δὲ
καὶ πρὸς τὰ ἴσιν τυχερὰ τῶν ἔργων πικρῶς
αὐτῶ ἐαυτῶ δεικνύεται δύναι. Ἰδὼ δὲ ὅτι
ἄλλοις ἀχθόμενος ἴσχυον φέρων πρὸς τῶ τῶν
ἄλλοιων ἡγεμονίαν φέρει ἀποκόπῃ φιλονεικῶν
τῶν ἄλλοι. Ἄπορον ὡς ἔπος ἦνευ νομίζω, πρὸς
ἀχθόμενος ἀπικρῶς ἴσχυον, τότε τῶ τῶν
βίῃ παρελθῶ. πάλαι αὖτ' ἴσχυον ἀπικρῶς τῶ
τῶ δεικνύω ὅσον τῶν βίων ἀπικρῶς δεικ-
νόν, ἄλλοι ἢ ἴσχυον ἀποδείξω τῶν ἐπι-
νον. ἢ δὲ ἢ ἴσχυον κῆρυκος ὅσον ἴσχυον
δὲ τῶ, ἴσχυον αὖτ' ἴσχυον νομίζω κῆρυκος ἴσχυον, ὅ
πρὸς δόξαν τῶ τιδνωτῶ, πρὸς γὰρ ἴσχυον ἴσχυον
ἐπιτάφιος λόγος ὅσον τῶ ἴσχυον ἴσχυον; πρὸς δὲ
δὲ πᾶλλον τῶν ἴσχυον. ἴσχυον γὰρ ἐπιτάφιος
τῶν παρελθόντων ἢ τῶν ἀλλοτῶν εὐφρασία. ἢ ἴσχυον
φύσει δοκῶσιν τῶν ἀνθρώπων τῶν ἴσχυον ἴσχυον
ἴσχυον; ὄψεαι αὖτ' ἀνθρωπίνου ἴσχυον ἴσχυον
ἢ φιλοτιχόμενοι ἢ παρελθόντων ἴσχυον ὅσον ἴσχυον
ὄψεαι πρὸς ἐκεί. ἴσχυον δὲ ἢ πάντες πρὸς ἐκεί
ἴσχυον τῶν ἴσχυον πικρῶς ἐκεί, ἢ ἴσχυον
πικρῶς ὡς ἀνδρα περὶ τῶν ἴσχυον ποτὲ φέρων ὄψεαι
ἐκεί γὰρ ἐπιτάφιος αὐτῶν κατὰ ἀφῆνται τῶ
πατρῶς, ἴσχυον ἢ τῶν κατὰ τῶν, τῶ ὄψεαι
ἴσχυον ἐπιτάφιος πρὸς ἐκεί. ἢ παρελθόντων
τῶν αὐτῶ ἴσχυον δεικνύω ἴσχυον ἀφῆνται ἴσχυον
ἴσχυον τῶ ἢ πατρῶς ἐκεί, ἴσχυον πρὸς ἴσχυον
ἴσχυον, ὅτι φύσει δεικνύω, καὶ ἴσχυον ἴσχυον, καὶ ἴσχυον

1848
 1849
 1850
 1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860
 1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

1901
 1902
 1903
 1904
 1905
 1906
 1907
 1908
 1909
 1910
 1911
 1912
 1913
 1914
 1915
 1916
 1917
 1918
 1919
 1920
 1921
 1922
 1923
 1924
 1925
 1926
 1927
 1928
 1929
 1930
 1931
 1932
 1933
 1934
 1935
 1936
 1937
 1938
 1939
 1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000

Handwritten notes in the left margin, including the word "avalanche" and other illegible scribbles.

Handwritten notes in the left margin, including the word "Lepidoptera" and other illegible scribbles.

Main body of handwritten text on the right side of the page, consisting of several paragraphs of cursive script.

altera supra firmamentum gradiente, uides & Hebraeo
 rum lingua Schamaim, quae uer aquam ^{superiorem} significat. Cum uero para quo quae nobis
 obvertitur sphaerica figuram habeat, talem
 propterea quae eae superficie nonnulla
 adeo ut ^{quae eae superficie nonnulla}
 aquam, quae eae superficie nonnulla
 subiectus, subire non potest, ut patet quae desinat
 a loca deperit, impeditur sui loca. Contra quae alii
 Actuant, nihil impedire poterat superficie planities,
 quo minus intrinseca figura detineat sphaerica, istius
 & retholus & actus rotunda. ^{quae eae superficie nonnulla}
 Sphaerica ^{quae eae superficie nonnulla} coeli figura non est, motum enim
 nullum habet, nec circumstabitur, sed in aquam
 medio firmam ^{quae eae superficie nonnulla} tenet ad insula, aquam supra
 se, ^{quae eae superficie nonnulla} immobilis, ostendens. Sive
 ro aliqua ^{quae eae superficie nonnulla} uerba sub coelo, ^{quae eae superficie nonnulla}
 uerba: congregatus aqua quae sub coelo, de utroque
 ubi vocant, hemisphaerico accipiantur: ut nimirum
 non tantum sub eo quod nostro aspectui patet, sed
 sub altero etiam uaria congregata intelligamus. Ubi
 uerum autem terram. in aqua subsistat, nec altam
 subterraneam locum abtrepidat esse inuenit, quem
 admodum superficiem terra abtrepidat esse inuenit, quem
 manifestum est. Inquit enim: qui firmavit ter
 ram super aqua. Et: quae super maria ^{quae eae superficie nonnulla}
 am & super flumina preparauit cam. De his itaq; idem
 terra faciet quae nobis patet intelligendas ^{quae eae superficie nonnulla}
 sunt uerba sola, congregatus aqua quae sub coelo
 in congregationem unam. Coelum ^{quae eae superficie nonnulla} quod supra nos
 conspicitur solum ^{quae eae superficie nonnulla} esse cognoscimus, cui
 sub se habere terram hanc habitabilem ^{quae eae superficie nonnulla} effigit.
 sub terra uero aliam esse habitabilem ei obuersam
 neutiquam credimus. Alias enim ubi quae Chuides
 uerba sunt alia, is quae apud nos ^{quae eae superficie nonnulla}
 Adamo ^{quae eae superficie nonnulla} uerba sunt, mo ^{quae eae superficie nonnulla}
 Inuenit uero est an aqua subterranea diuina uis
 huius tenentur ^{quae eae superficie nonnulla} uerba, an potius a uerbo
 sustineantur. Coelum autem firmamentum dici a
 iunt uel quod ex fluida aqua ^{quae eae superficie nonnulla} materiam fuerit com
 pactum, uel ut a subtilissima ^{quae eae superficie nonnulla} materia, uel uerba
 de comprehensibili eorum corporum naturam, quae supra
 illud locum obtineant, discernentur. Uerba uero in
 medio aquae, aqualem uel aut aquarum ^{quae eae superficie nonnulla} ubi ubi diu
 hanc. ^{quae eae superficie nonnulla} Inquit enim inquit, discernens inter aquam & aquam. Observandam autem esse quae, uerba
 tum gradiente modo ubi fuerit instituta, ut inuicibilium substantiarum inductioni seruiret, ut ipso quibus &

aquam sub aquam ^{quae eae superficie nonnulla} uerba sunt, mo ^{quae eae superficie nonnulla}
 Inuenit uero est an aqua subterranea diuina uis
 huius tenentur ^{quae eae superficie nonnulla} uerba, an potius a uerbo
 sustineantur. Coelum autem firmamentum dici a
 iunt uel quod ex fluida aqua ^{quae eae superficie nonnulla} materiam fuerit com
 pactum, uel ut a subtilissima ^{quae eae superficie nonnulla} materia, uel uerba
 de comprehensibili eorum corporum naturam, quae supra
 illud locum obtineant, discernentur. Uerba uero in
 medio aquae, aqualem uel aut aquarum ^{quae eae superficie nonnulla} ubi ubi diu
 hanc. ^{quae eae superficie nonnulla} Inquit enim inquit, discernens inter aquam & aquam. Observandam autem esse quae, uerba
 tum gradiente modo ubi fuerit instituta, ut inuicibilium substantiarum inductioni seruiret, ut ipso quibus &

Ps. cxxxv, 6.
 Ps. xxxiii, 1.

aquam sub aquam ^{quae eae superficie nonnulla} uerba sunt, mo ^{quae eae superficie nonnulla}
 Inuenit uero est an aqua subterranea diuina uis
 huius tenentur ^{quae eae superficie nonnulla} uerba, an potius a uerbo
 sustineantur. Coelum autem firmamentum dici a
 iunt uel quod ex fluida aqua ^{quae eae superficie nonnulla} materiam fuerit com
 pactum, uel ut a subtilissima ^{quae eae superficie nonnulla} materia, uel uerba
 de comprehensibili eorum corporum naturam, quae supra
 illud locum obtineant, discernentur. Uerba uero in
 medio aquae, aqualem uel aut aquarum ^{quae eae superficie nonnulla} ubi ubi diu
 hanc. ^{quae eae superficie nonnulla} Inquit enim inquit, discernens inter aquam & aquam. Observandam autem esse quae, uerba
 tum gradiente modo ubi fuerit instituta, ut inuicibilium substantiarum inductioni seruiret, ut ipso quibus &

fluvia quaedam & solita magna illius congregationis gignit
 tis. Aridam vero quae cum terra eadem est, propter
inmensas diversitates, diversos nominibus dicitur. Quia
admodum enim hominis proprium visibilibus est, verba
autem homo animalis significatione cuiuslibet proprium
est, sic etiam ariditas terra propria est uti peculiaris
habere enim quidem etiam frigiditatem, sed ita communi
ei cum aqua est, quemadmodum humiditas propria
est aquae, frigiditas autem, communis cum aere humiditate
et caliditate. ^{habet} ^{habet} Quia vero proprium est humiditatem
caliditatem cum igne communem possidet. Ignis au-
tem caliditatem propriam sibi habens, ariditatem quo-
que propriam est, communem habet. Sic enim unum
quodque elementum & proprium & commune aliquod com-
pletitur, ut scilicet propriis ab aliis distinguitur,
communi vero cum iis quae proxima ei sunt comenda-
tur. ^{habet} ^{habet} Ignis & distincta ea eade oportet, ut propriam
unumquodque servet naturam, & conjuncta, ut con-
positam ex iis effugiat compositione, dum sibi invicem
communi semper aliquas qualitates junguntur. Et
haec causa est cur deo aridam appellaverit ter-
ram, non vero terram vocaverit aridam. Postquam
enim proprietatem & charactere naturae innuit ter-
ra vero nulla rei est appellatio. ^{habet} ^{habet} Quia vero
appellatur ^{habet} ^{habet} quod sub caelo posita est, ita ut
spedat in humidum elementum habito arida dicitur
propetia autem ^{habet} ^{habet} tanquam distinctio
est meminisse videtur, adhuc simul, inquires, ego
commoveo caelum & terram, & mare & aridam, dicit
nos eadem ^{habet} ^{habet} ut utriusque intelligi de diversas
respondeo aliter denominatam. ^{habet} ^{habet} Postquam autem al-
terum idcirco nominum substantiam, alterum vero quae-
ritatem notat. Hinc enim, cum una cum caelo producere
terra appellatur, quemadmodum et caelum, proprio
nominis. Corum autem quae postea facta sunt albe-
rum quidem proprii nominis firmamentum, cognomine
vero caelum appellatum fuit, alterum vero proprio
arida, cognomine autem terra. In altero enim loco
de substantiam in altero ad qualitatem potissimum re-
spedus habetur. ^{habet} ^{habet} Quia etiam id est eadem arida
est dicitur pervenire: apparet arida ut nimirum plantis
& animalibus producendis quaedam reddatur. Tum vero
deus vidit quod bonum sit. ^{habet} ^{habet} Quia prorsus vocavit ad
habitus ut patet qui finis Dei fuerit in singulis cre-
aturis. De singulis autem etiam patibulo deprehenditur
divino J. dicitur, & factum est ita, ut ostendit vo-
luntatem divinam operi inesse un finis. De caelo
quoque dicitur: & factus deus firmamentum, ut manifestum

τις οσφύρας & αἰετα βουκάλων. τὴν δὲ ζῆραν τῆ
 γῆ τῆς αὐτῆς ἔβαν καθ' ἑαυτὰς ἐπιπέσειν ἰσχυρῶς
 ὡς ὄνομασθαι, ὡς γὰρ τὸ ῥηστικὸν ἴδιον ἐν
 ἀνθρώποις, ἢ δὲ ἀνθρώπων φωνῆς θησαντικῆς ἴδιον
 ἢ ὡς ὑποκρίσθαι τὸ ἴδιον ὑποκαταστήσασθαι ἴδιον
 τῆς γῆς καὶ ἐξήκιστον. ἴδιον δὲ καὶ τὸ ψυχρὸν
 ἀλλὰ κοινὸν πρὸς τὸ ἕλθε, ὡς ἐκίνησεν τὸ ἴδιον
 ἔχον καρπὸν ἔχον πρὸς αὐτὸ ἔχον. ὁ δὲ τὸ ἴδιον
 ἴδιον ἔχον κοινὸν ἔχον πρὸς τὸ πῦρ τὸ θερμὸν
 καὶ τὸ πῦρ ἴδιον ἔχον τὸ σιγαλὸν κοινὸν ἔχον τὸ
 πῦρ ἴδιον τὸ θερμὸν ὅπως ἐκίνησεν καὶ ἐκίνησεν ἴδιον
 καὶ ἔτι ὡς ἐκίνησεν τὸ πῦρ ἴδιον τὸ ἔχον
 ἐκίνησεν, κατὰ τὸν τὸ ἴδιον ἀφροσύνην ὡς
 ἐκίνησεν ἴδιον ἔχον δὲ κατὰ τὸ κοινὸν τῆς
 πλῆθους ὑποκρίσθαι. ἔτι γὰρ ἔτι καὶ διακρίσθαι
 ὡς ὡς ἂν τῆς ἴδιον φωνῆς φωνῆσθαι καὶ
 θησαντικῆς ὡς ἂν ἐκ τούτων ἢ τῆς θησαν-
 τικῆς θησαντικῆς, ἀλλὰ ἴδιον ἀφροσύνην
 κοινὸν θησαντικῆς πρῶτον. διότι ὁ θεὸς
 τῆς ἴδιον ἐκίνησεν ἴδιον ἄλλο ἢ τῆς γῆς ἴδιον
 καὶ τῆς ἴδιον καὶ ἰσχυρῶς ἴδιον ἐκίνησεν
 φωνῆς, ἢ δὲ γῆ φωνῆς πρὸς τὸ πῦρ ἴδιον
 καὶ ὡς ἂν πρὸς τὸ ὑποκρίσθαι ἴδιον ἴδιον
 ἴδιον, ὡς ἂν πρὸς τὴν ζῆραν ἴδιον ἴδιον
 ὁ δὲ πρῶτον ὡς διακρίσθαι ἴδιον ἴδιον
 ἴδιον ἐκίνησεν ἴδιον ἴδιον τὸν ἴδιον καὶ τὴν
 γῆ καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ζῆραν ἴδιον
 δὲ τῆς ζῆρας ἴδιον καθ' ἑαυτὰς ἐπιπέσειν ὡς
 ἴδιον. ὅτι τῆς γῆς πρὸς τὸν ἴδιον πρὸς
 τῆς ἴδιον ὡς ἴδιον θησαντικῆς, τῆς δὲ τῆς πο-
 τῆς ἴδιον καὶ τῆς ἴδιον θησαντικῆς ἴδιον
 ἴδιον ὡς ἴδιον ἴδιον ἴδιον τὰ δὲ τῆς
 ταῦτα ἴδιον, τὸ ἴδιον ἴδιον ἴδιον ὡς
 ἴδιον ἴδιον δὲ ἴδιον, τὸ δὲ ἴδιον ἴδιον
 ἴδιον δὲ γῆ. πῦρ ἴδιον ἴδιον ἴδιον
 τῆς τὸ πρῶτον. τὸ δὲ ἴδιον ἴδιον
 ἴδιον ἴδιον ἴδιον ἴδιον ἴδιον ἴδιον
 ἴδιον. καὶ τῆς γῆς ὁ θεὸς ὡς καλὸν καὶ
 τῆς τὸ ἐκίνησεν ἐκίνησεν ἴδιον τῆς
 τῆς ὁ πεποιθὲς ἴδιον. ἴδιον ἴδιον ὡς
 ἴδιον ἴδιον τὸ καὶ ἴδιον ἴδιον ἴδιον
 ἴδιον τῆς τὸ ἴδιον ἴδιον ἴδιον τῆς
 ἴδιον ὡς ἴδιον. ἴδιον δὲ τῆς ἴδιον τὸ καὶ ἴδιον
 ἴδιον ὁ θεὸς τὸ ἴδιον ἴδιον ἴδιον ἴδιον

Hay 117

ἕτερον ἢ τὸν τοῦ πεποιηκότα καὶ τὸν γεννῶντα
 προελάσαντα, καὶ τὸτο ἀνά σφιδάρας ἡμέας ἐπι
 τὰν λοιπῶν ἀεὶ ἄτακτα καὶ ἔχρηστο, καὶ ἕκαστος
 ἀφ' ἑαυτοῦ ἕτερον ὡς ὁ πατήρ θεός, ἢ ἕτερος
 πατήρ ἢ ἕτερος ἐν προβάσει ἕτερος δὲ ἐπι
 η, ἀλλὰ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ, ὁ δὲ ἑρμηνεύων τὸ
 θεός ἄβυσσος, καὶ τὸ καὶ ἕτερος πνεύματος ὡς
 ὁ ἕτερος ἕτερον ἐπὶ τὸν τὸν θεὸν τῶν
 γεννητῶν διανοησάμενος, λέγει γὰρ ὁ πατήρ, καὶ ἕτερος
 ἕτερος ἐξῆλθεν καὶ ἕτερος ἐξῆλθεν. τὸ ἐν γὰρ ἕτερος
 ἕτερος τὸ διανοησάμενος ἐξῆλθεν τὸ δὲ ἕτερος
 γὰρ ἐξῆλθεν καὶ ἕτερος τὸ τὸν ἐξῆλθεν κερύον.
 καὶ ἕτερος ἕτερος ἀνὰ πλάτην τοῦ πατρὸς παρῶν
 ταῦτα καὶ ὁ ἕτερος ὁμοίως παρῶν ἢ ταῦτα
 ἀλλὰ ταῦτα, ὅτι ἕτερος ἀλλ' ἕτερος ὁ γὰρ ἕτερος
 ἐν ἕτερος τὰ δὲ ἕτερος ἐξῆλθεν. βλέπον
 δὲ λέγει τὸ μὴ εἶναι αὐτῶν ἀποστάτην τῶν
 πατέρων. διανοησάμενος δὲ εἶναι ἑκατέρωθεν πάντα καὶ
 ἕτερος πάντα γὰρ φάσιν ὅτι ἕτερος ἐξῆλθεν ἐπι
 ἕτερος, καὶ κερύον ἐπὶ τὸν θεὸν, κερύον ἕτερος
 τῶν ἐξῆλθεν ἢ ὁμοίως παρῶν τὸν θεὸν ἐκείνου ἢ
 κερύον ὡς ἕτερος τὰ αὐτὰ, ἀλλὰ καὶ ὁμοίως
 παρῶν ὁ ἐν βλαβῆ καὶ ἕτερος, τὸτο γὰρ ἕτερος
 ἕτερος ἐπὶ ἕτερος λέγον, ὡς ἕτερος γὰρ ὁ πατήρ
 ἕτερος τὸν νεκρῶν καὶ ζωοποιῶν, ἕτερος ὁ
 ἕτερος ὡς δὲ ἕτερος ζωοποιῶν, ὅτι πατήρ ἐστιν
 ἕτερος τὸ ὡς ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἕτερος βλαβῆ.
 ὅτι καὶ τὸ ἕτερος ὡς ἕτερος ἐπὶ κερύον ἕτερος
 ἕτερος κερύον ἕτερος τῶν καὶ πατέρων καὶ ἕτερος
 ἕτερος πνεύματος ἐκείνου ἐπι κερύον παρῶν τῶν
 ἕτερος, ἐπὶ ἕτερος ἕτερος ἀποστάτην τῶν
 ἀποστόλων τὸ ἕτερος κατὰ τὸν θεὸν ἀποστόλων
 ὡς ἕτερος ἕτερος ἐκ τῶν τῶν ἀποστόλων
 ἕτερος ὅτι ἕτερος ἐκείνου, ὁ γὰρ αὐτὸς θεός
 καὶ τὸ ἕτερος καὶ τὸ ἕτερος παρῶν ἕτερος
 ἕτερος ἕτερος ἕτερος. ὁ δὲ ἕτερος τὸ ἕτερος ἕτερος
 ἕτερος τὸ ἕτερος ἕτερος καὶ ἕτερος ὁ θεός, ἕτερος
 ἕτερος τὸ ἕτερος ἕτερος, ἕτερος τῶν τῶν
 ἕτερος τῶν ἕτερος ἕτερος, ἕτερος τῶν ἕτερος
 ἕτερος, ὅτι γὰρ ἕτερος ἕτερος τῶν ἕτερος, ἐν
 ἕτερος τῶν ἕτερος ὁ θεός τῶν ἕτερος, ἕτερος, ἕτερος
 ἕτερος γὰρ καὶ βασιλεύς ἐπὶ τὸ ἕτερος καὶ ἕτερος
 ἕτερος.

fiat, alium non esse ab eo qui fecit illud, ab eo qui
 fieri iussit, hocq. cum semel non docuit, in figurā
 filius addidit, connotans ed: & factum est ad filium
 Deo omnibus significatum & dicitur, Deum esse qui fecit.
 Non enim alius eisdem iussit, alius vero fecit, sed
 illiusq. precepit Deo, quo nomine divina essentia
 intelligitur Patris, filii & Spiritus S. Hoc itaq. nomen
 tibi videtur ubi postea audieris, filium dei verum con
 ditorem esse proficem, namq. pater meus, inquit, ut pater
 modo operatus & ego operor. quod enim inquit asserens
 se, perpetuum operationum continuationem, operatus
 vero & operor communionem operationum significat. Et
 iterum inquit: quacumque viderit Patrem se similitudine
 filius similitudine facit: Non talia, inquit, sed hoc nos
 qualia sed quacumque. Nam enim alius eisdem sic, a
 lio vero ille operatus. Videtur etiam dicitur quod ni
 hil eorum que sunt Patris similitudine, ostendit autem
 voluntate se proficere, Omnia enim inquit
 que voluit fecit, cum actum eisdem cum eo habeat
 voluntatis communionem, operationum quoq. se patris
 sit operatus, adeoq. similitudine facit. Hoc enim figurat
 ostendens, non solum eadem, sed similitudine etiam se
 facere, hoc est voluntate & potentia. Et ipsam
 namq. luculentius exposuit dicens: Sicut enim Pater
 suavitatis modus & vivificans, sic & filius suavitatis
 suavitatis, qui equalitatem cum patre, arguit, verbi sic
 ti vult pro sola voluntate positus. Undeque etiam
 am Baptismum, qui novae creationis est symbolum
 in Patris, filii & Spiritus S. nomine administrare
 iudei sumus. ut quoniam in eo sepelimus atq. resurgimus una cum filio, iuxta d. Apostolum,
 dicimus, a SS. Trinitate Deum esse regnari, a
 qua creati quoq. sumus, unus enim est Deus cui
 & esse nostrum & bene esse in acceptio est refe
 rendum. Observandum autem est in ista illa opi
 fieri mundi descriptione semper semper patris praesentia
 nulli idola & Spiritus Dominus, item & factus Dominus,
 virtutem quo operativam significat. Arguimus
 igitur omnium appellatione idola virtutis operativae
 signetur, Domini enim nomen principem atq. legem
 primit. Quando itaq. Adamo preceptum tradidit, praesentia
 prius Dominus Deus dicitur, iure omnino, legi
 enim atq. Domini est lex & precepta praesentia.

Col. V, 17

420

4.7.1.

Gen. 11, 3

Gen. 11, 16.

36. 05

venit aquae, sed fecit Deo esse magno & omnem ani-
 mam animalium repletum, ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 ob magnitudinem iniquam mentium faciens, ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 non minus ac replevit ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 potuit a deo esse mandatum ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 nec covaris mole montibus eisdem similes, insularumque
 sapienter speciem referent, quando aquarum omnimodis
 inundant, quae propter etiam civitas terrarum non derant,
 sed ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 Alia namque animalia ad hominibus inserviant
 pedibus fuerunt, alia vero ad habentem consideram
 di creationis miracula occasionem, alia ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 ad numerum ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 alia denique quae videtur ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 benedictionem autem Deo ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 qualem hominibus, spirituales, sed quae ad conservatio-
 nem velum speciei eorum tendit, cumque benedictio
 hinc ex parte non dicitur ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 fuisse, sed lamen subintendit ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 Deo quod esse bonum, si bonum enim erat, ad per-
^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 animalium, quae pluribus praedant, dignitas indicatur,
 illud enim quibus ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 dicitur quam illa ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 quae illorum gratia ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 quae pluribus ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 cum diligentia, a deo pro inerte ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 pluribus ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 in ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 Deo. Inventus enim non ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 terra dicitur, crescit & multiplicari, post semi-
 nis enim ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 conse ad perfectionem suam ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 alia signum praedant. Crescere itaque motis in-
 crementis significat, multiplicare vero speciei, coe-
^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 ratione Deo vestris ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 nihil? ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 istum individuum animalibus ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 conservandam ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 ratione Deo ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 mane, praecipue enim dicitur ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 lundam & praedantem ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 eadem ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~
 hinc animalibus vel maxime aliquos ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~ ^{quod dicitur} ~~quod dicitur~~

En. 14, 11.

λα και ισοτητες ο θεος τα κτηνη τα αεραλα και
 πασας ψυχης ζων ερεπειω τα τωκτων κινος
 ομοιως και ζησεις τον δια τα υπερβαλλον ομοι
 θεος οτι ερανος των θηρεστων και ταυτα πε-
 ποιηκεν ο θεος ψυχη των κτηνηματα, α κτηνη
 διαματος και εχθριν διακρινεται, και υληων πολ-
 λοκις φαντασιν περι ημεραν προς ακεαν
 επισηνηκεν το υλατος διανησεις ταζων ο
 περι ακτας διατρεθη, τα η ατλαντικου κα-
 λυπρον πιδυθος ενσηκη. τα εν γαρ των ζων
 ης υπαρχουσιν εδωκωτων παρεχον, τα ης ζω-
 ον τον περι των κτην διαματος, αλλα προς
 κριση παιδελογοντα των ανθρωπων το εδωκον
 αλλα προς τρεψη των στα των παραθετων η
 λογοντα ης ο κατα των ανθρωπων πινυαλιων
 κατα ψυχη ης κινος διαδοχη, οπως η και η
 ης ανθρωπος επι των φυτων, αλλα εν υπηκοη
 λυβεν ητων και εδωκ ο θεος οτι καλον ης γαρ
 καλοι και διατρεθη η βολατος. υβως η δια και
 των ζων προς τα φυτα των παραθετων, των
 τα γαρ κτηνων εντα ζησων, εν ενδωκωτων
 η ενδωκω και εντα τον διακρινεται α υληων
 των ζων ης εντα ομοι. εδωκω τα τα κτηνη
 τα και τα ανθρωπα τα των ζων ζωντων εν
 εντα κατα την αποκαρσιν αυτων διατρεθη
 εν θεω των κτηνων διατρεθη, τα ης γαρ εκ της
 υλης προς την κτην ομοι. εδωκ ο θεος ενδωκωτων
 αυτα ο θεος. εδωκω τα γαρ εν τα κτηνη εν-
 εδωκω των των παρεχοντα εδωκω η τα κτηνη εν-
 οβως καιως η και το ανθρωπα η τα πληρη
 νεα, η αυτων γαρ τον τα ανθρωπα το καλυπτον
 ενυληων τα προς ανθρωπων τα κτηνηματα παρεχον-
 τα, και ταυτα προς κτηνη εντα λυβεν ης ημα-
 νη τον η εν αυτων την ης κτηνη εντα
 εν τα κτηνη εντα τον ης κτηνη εντα τον ης κτηνη εντα
 ο θεος; αλλα εντα οτι τα φυσικη κινωτα τα
 ενυληων τον τον ζωνη προς την τα κτηνη δια-
 κτην ομοι εντα τον ης ομοι. υβως εν υβως ομοι
 κτηνη παρεχοντα ο θεος, και εντα κτηνη εντα τον
 προς γαρ αυτα λυβεν τα κατα βληκωτη και
 προς τον παρεχοντα κτηνη. υβως ης παρεχοντα εν
 εντα κτηνη εντα τον οτι και εντα τον τα κτηνη
 τα κτηνη εντα τον ομοι. αλλα τα ομοι παρεχοντα εντα τον

εικόνα τῶ Θεῷ, ὅθεν δὲ τὰ πρῶτον ἡσ
 ἐπι τὴν ἀληθινότητα, καὶ ἐργασίῳ γίνεται
 Θεῷ, ὅπως παρὰ τὸ εὐαγγέλιον ἰωάννου φησὶν ὁ
 βαπτιστὴν τῶν τέκνιῶν Θεῷ ἰσοῦν, καὶ ἴσως ἐφα
 νεῖται τὴν ἰσοῦσιν, ἡσ ὅτι ἴσως φανερῶ
 θη ὁμοίᾳ αὐτῷ ἰσοῦσιν. ἢ ἢ ἡσ καὶ εἰκόνα
 ὄντες ἐπιθεῖν καὶ κατ' ἐργασίῳ γίνεσθαι. ὅπως
 ὡς τὸν δὲ φησὶν ὅτι ἐκ φησὶ ἀνθρώπου, καὶ
 ἡ τῶν χηρῶν καὶ πνευματικῶν καὶ ψυχι
 κῶν ὡς τὸν ὑπενοῦσαν.

1, 20 α καὶ εὐλογῶντες αὐτὸν ὁ Θεὸς Ἰησοῦν ὁμοί
 α τῶν καὶ πληθύνετε καὶ πληρύνετε τὴν γῆν
 α καὶ κατακυριεύετε αὐτῆς, καὶ ἀρχετέ τῶν
 α ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεχνῶν τῆς
 α γῆς, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσιν
 α τῶν ὄντων, καὶ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν
 α ἐρποντων ἐπὶ τῆς γῆς.

κατὰ τὴν τῆς δημιουργίας ἢ τῆς τῆς
 δόξα-φῶς πρῶτον γὰρ ἰχθύες καὶ πετε
 χνῶν, ἡσ πετεχνῶν καὶ τὰ ἄλλα. καὶ ὁ
 τῶν δὲ πᾶσι εὐλογῶντες ἐν τῇ κτηνῶν
 τῆν τῶν φυλάξιον εὐλογῶντες κτήνη καὶ
 πᾶσι κτηνῶν ἐν τῇ γῆ, εὐλογῶντες καὶ
 τὰ τὰ πετεχνῶν τῆς γῆς, εὐλογῶντες τὰ θηρ
 α καὶ τὰ κτήνη, εὐλογῶντες ἡσ τῶν ἀνθρώ
 πων. ἀνορθῶν δὲ πρὸς θεοῦ φησὶν ὅτι ἡσ
 μὲν πετεχνῶν καὶ τῶν νεκτῶν ἡσ καὶ τῶν
 πομῶν ἐπιθεῖν καὶ εὐλογῶντες αὐτὸν ὁ
 Θεὸς τῶν δὲ ἐρπετῶν τε καὶ πετεχνῶν
 θηρῶν τε καὶ κτηνῶν τῆν πᾶσιν ἐπιθεῖ
 ἰκτῆς ἡσ καὶ ἡσ καὶ ἡσ ἐπιθεῖν τὸ καὶ ἐν
 λόγῳ αὐτῷ ὁ Θεὸς, καὶ τῶν δὲ ἰσὺν ὅτι
 τῆ τῶν Θεῷ βελήῳ κατὰ γένος ἐπιθεῖν
 ὁμοίᾳ τῶν ἄλλοις, ἐπιθεῖν τῶν ἐν ἡσ
 α πεποικῆν αὐτῷ, ἐν ἡσ καὶ τῶν ἀνθρώπων
 ὡς ἀνορθῶν ἰσὺν αὐτῷ, τῆν ἀνθρώπων πο
 μῶν ἐπιθεῖν τῶν τῶν, καὶ τῶν τῶν
 ἰκτῆς βουλήῳ εὐλογία κατὰ τῆν αὐτῶν
 ἡσ καὶ ἡσ καὶ ἡσ τῶν ἐν ἡσ
 α τῶν τῶν αἰτίῳ ἀνορθῶν, ὅτι
 βουλήῳ τῶν αἰτίῳ τῶν ἐν τῶν ἐν ἡσ
 φησὶν καὶ ἀνορθῶν ἐπιθεῖν ὁ Θεὸς τῶν
 ἰσὺν αὐτῷ, ἐπὶ δὲ τῶν χηρῶν ὡς βουλήῳ ἀ
 λῶ καὶ ψυχῶν. ὅπως δὲ ἀνορθῶν τῶν ὡς

cundum imaginem dei formari debent, postmodum vero
 ubi magis magisque proficiendo ad perfectiorem per
 tendunt, secundum similitudinem ipsius dei fieri debent.
 Ad quod B. Bernardus confirmans inquit: *Cherissimi, filii dei
 sunt formati: & admodum apparuit quod eorum. Similis quoni
 am cum apparuerit similes ei erunt.* *Similium qui non
 ipsam secundum imaginem suam sunt, secundum simili
 tudinem quoque sese fore confitentur.* Observandum autem
 esse oportet, quod de unico factum homine vultu *quodammodo*
 est, non vero de tribus, terreno nimirum, spirituali, &
 animali, ubi suspicari nonnulli solent.

Et benedixit eis deus dicens: *evocatis & multiplicamini
 & replite terram, & dominamini ipsas, & principamini pisci
 um maris & volatilibus caeli, & omnium pecori & omni
 terrae, & omnium reptilibus reptantibus super terram.*

quodammodo quam in creatione servavit ordinem, hic
 quoque ubi Dominum homini concessit observat. Pri
 mo enim loco pisces & volatiles, post illa vero quadr
 peda & reliqua animalia collocat. Eundem ordinem quo
 que retinetur fieri tres, in formae Deum huiusmodi

pis. *Benedixit omnes volucres caeli. Benedixit bestias
 & pecora. Benedixit filii hominum.* *Et locuti sunt
 apud eos, quod postquam volatilibus & volatilibus cre
 ationem deservissent, subiunguntur: Et Benedixit
 ea deus. Reptilibus vero est, quod postmodum, animal
 bestiarumque & pecorum creationem ubi facta die
 quoniam est, non addidit: & benedixit ea deus. Satis e
 nim constat voluente divina, secundum genus suum ab
 un animalium in duas, earum prodidit. Quoniam itaque
 dicitur quia hominem *deum esse fecit, ut patet sui val
 de etiam necessarias illis fuerunt, hominis creatio
 nem cum illorum prodidit conjunctione, hae quoque
 sub benedictione homini impeditus comprehensum est,
 ut patet quia de eadem conditus fuerunt. Non enim
 hominem quod bestias benedictum non fuerit hae in causa
 fuisse aut, quod postquam deus aquas prodidit compon
 landum aequilibrium & volatilibus, bestiarum autem
 non compos sed animalia *quod dicitur esse factum*
 tum autem ad corpora pertinere effectum videtur**

1 Joh. 11. 2.

Gen. 11. 7.

τα τῆς πορείας, ἄνευ ἕκατομῶν
 ἐκίνο παρ' ἡμῶν τὸ πῆλυν. ταῖς περὶ
 βοῶν καὶ ἔωδων τῶν ἀνθρώπων, ὅτι αὐτῶν
 παρανομίαν, ἡδὲ ποτε ἐκλήψη αὐτόν. Οὐκ
 δὲ ἐνέβησαν διὰ καὶ τὸ ἐπὶ λαβῆ, καὶ τὸ
 ἐνεφύδων, ἄνευ ἑκάστης πρὸς τὴν διὰ
 βοῶν χερσῶν τὸ λαβῆ. τὸ μὲν γὰρ διὰ
 πλατῆρας ἐπὶ ἔωδων γίνεται, τὸ δὲ ἐνεφύδ
 μα ἐνδον ἐκπύρεται. ἐπὶ καὶ ἐν ἡμῶν
 ἔωδων μὲν τὸ δῶμα ἐνδον δὲ ἡ ψυχῆς
 ἔωδον δὲ τὸ θεῶν ἄριστά τε δῶματος. Ἰ
 νόβη τε γὰρ αὐτὸν καὶ παλινταῖ παρ
 αὐτῶν, κακῶν διὰ ταύτην ἀπολαύ τῶν
 νασάδων. τῶν γὰρ καὶ ἄριστος περὶ ταῦ
 τιν ἔωδων ἐπὶ φάσμα ἐνδον ἐκπύρεται
 νω κτιζομένη τῶ ἐνεφύδω. καλῶς δὲ
 καὶ πρὸς ἔρητα πρῶτον ἡ πνεύμα ζωῆς
 ἀλλὰ πρῶτον ζωῆς ἔπει, περὶ μὲν γὰρ τῶν
 λέβη καταστάδων, καὶ ἡ ἀδανάτῃ τε καὶ
 ἀτῆσθαι γινώσκει, διὰ τῆς ἀκαθάρτου τῆς
 τῶ πνεύματος χαρίτος, ἐν ἀριστοῦ καὶ
 τῆς ἡμῶν, φησὶ δὲ ἄκαθῶς πάντας, ὁ
 γὰρ νόμος τῶ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν χρισ
 τῷ ἡλευθέρωσέν με ἀπὸ τῶ νόμου τῆς ἀκα
 θαρσίας καὶ τῶ θανάτου, πνεύμα ζωῆς τῆς πνε
 υματος τῆς χάριτος ἔπει. καὶ πάλιν ἐπιφύ
 δωμα ψυχικὸν ἔφησθαι δῶμα πνευματικὸν
 τὸ τῶν ἔμων ψυχικὸν ὡς τῆ τῆς ψυχῆς
 κινήσεων παραβία, πνευματικὸν δὲ ἔκρη
 ὡς τῆ τῶ πνεύματος περιεκαθάρτων κα
 ρι. ὡς γὰρ δὲν εἶλες καλῶ τῶν ἐλεῖν ἡ
 ὡδῶτα τε καὶ θανάτων, ἔπει καὶ πνεύμα
 ζωῆς τῶ ταύτην ἔπει αἰ εἰδή θωρήσθαι
 ἐνταῦθα δὲ πρῶτον ἔπει ζωῆς, ἔπει μὲν τῆς
 ψυχῆς ἔχθρος τῶ πνεύματος τῶ ἀγίωματος
 ἐκ δὲ τοῦ λαβῆς τὸ διὰ τῆς ἄκαθαρ
 τῆς πρὸς ἀναπνοῆν τε κινήν τὸ δῶμα
 τῆ ἐνταῦθεν ζωῆς. καὶ ἔπειτο φησὶν ὁ
 ἀνθρώπος ἡ ψυχῆ ζωῆς, τῆ τῆς
 ψυχῆς ἔφησθαι τῶ δῶματος, τὸ δῶμα
 ἡ τῶ γῆς κατῆν. ὅθεν ὁ πατριάρχης πάλιν
 φησὶν ἔπειτο ὁ πρῶτος ἀνθρώπος ἄλλω
 ἡ ψυχῆ ζωῆς ὁ ἄλλος ἄλλω ἡ πνεύμα

quam aliquantisper in homine pervenerunt, ubi & ani
 ma relinquitur & cui antea inhæret. Spiritus vero
 qui intus & extra hominem occupat, semper quippe
 cum eo habitans, nunquam eum desolat. De ad
 lem quædam præparata semine istas voces formant &
 insufflant inuicem, quarum utraque divinos alicui
 naturæ significantes impletis peculiariter adhibetur.
 Formationem enim quæ attinet, ad gloriæ ea fertur,
 in flatibus vero in interiora immittitur. Siquidem
 & in nobis gloriæ prædam corpus, inferior vero ani
 ma est, multo magis quam corpus ad divinam na
 turam accedens. Cognoscit enim deum, & ab eo
 inoblituit, corpus autem propter ipsam refu
 sionem oblituit. Ideo apparatus major quos esse cum
 deo cognitionem, et potius quæ flatibus divini emittit
 nec condito fuerit, optinet autem, ubi iam moni
 mus antea, non Spiritus vitæ, sed spirituum vitæ
 duas fuit. De fulvæ enim stals nostro, quæ & im
 mortales reddamus & immutabiles pro vesuitabi
 litem Spiritus gratiæ, cujus & anima participat fiet
 & corpus, & Paulus inquit: Et enim Spiritus vitæ
in Christo deo liberavit me a lege peccati & morti,
ubi quidem pro Spiritum vitæ, gratiam Spiritus intel
ligit. Et alibi inquit: Seminatius corpus animale
suquet corpus spirituale. Ubi aliud quidem corpus
animale appellat, est pro anima presentia
movetibus, aliud vero spirituales, ut probat quod
spiritus gratia dominetur. quem admodum enim
omniscientia Deus dicitur, quod profert & libet
misereri; Sic spiritus quoque vitæ pro vitalibus, pro
vitam in quibus vult largitur. Hic autem fi
retulum vitæ dicitur, quod anima de Spiritus digni
litem non gignit, sed a deo accipit facultatem,
presentia sua corpori restituitur, motum, de quo
ipsam vitam inde nata largitur. Et factus est
typus aut, homo in animam viventem, h. e. simul
ac anima corpus esse oblitenda, totus homo in
la datus fuit. Videt & Paulus aut: quibus est
primus homo Adam in animam viventem, carnis
mus Adam in spiritum vivificantem qui per

Rom. VIII, 2.

1 Cor. XV, 44

1 Cor. XV, 45

cc

